

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
VII. volebné obdobie

N á v r h

UZNESENIE
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 2019

k procesu pristúpenia Európskej únie k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu (Istanbulský dohovor)

Národná rada Slovenskej republiky

A. ž i a d a

vládu Slovenskej republiky,

aby v súlade s Uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 1697 z 29. marca 2019, ktorým Národná rada Slovenskej republiky rozhodla, že Slovenská republika sa nehodlá stať zmluvnou stranou Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu, bezodkladne oficiálne informovala Súdny dvor Európskej únie a ďalšie príslušné inštitúcie Európskej Únie a Radu Európy, že

Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu Slovenská republika neratifikuje a nesúhlasí s tým, aby Európska únia pristúpila k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu ako celku, bez predchádzajúceho jednomyselného súhlasu všetkých členských štátov Európskej únie.

B. p o v e r u j e

predsedu Národnej rady Slovenskej republiky, aby informoval vládu Slovenskej republiky o tomto uznesení.

Bratislava november 2019

ODÔVODNENIE

Dňa 13. júna 2017 bol Istanbulský dohovor podpísaný v mene Európskej únie na základe dvoch rozhodnutí Rady prijatých 11. mája 2017, z ktorých jedno sa týka azylu a zákazu vyhostenia alebo vrátenia a druhé v súvislosti so záležitosťami týkajúcimi sa justičnej spolupráce v trestných veciach (prvé na základe článku 78 ods. 2 ZFEÚ v spojení s jeho článkom 218 ods. 5; druhé na základe článku 82 ods. 2 a článku 83 ods. 1 ZFEÚ v spojení s jeho článkom 218 ods. 5).

Následne Európsky parlament vo svojom uznesení z 12. septembra 2017 vyzval na úplné pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru bez akýchkoľvek obmedzení.

Európsky parlament si je vedomý, že EÚ nemá právomoc v oblasti hmotného trestného práva, keďže túto si členské štáty ponechali, avšak ustanovenia Istanbulského dohovoru, ktoré majú podstatu trestného práva hmotného považuje iba za čiastkové, a preto sa nazdáva, že nie je potrebné brať na ne ohľad pri pristupovaní k Istanbulskému dohovoru, paralelne popri členských štátoch, ktoré majú následne plniť záväzky ustanovené v dohovore a uplatňovať si práva, ktoré im boli udelené, spoločným a koherentným spôsobom.

Európsky parlament sa preto pýta Súdneho dvora, či je uzavretie Istanbulského dohovoru v súlade so zakladajúcimi zmluvami EÚ, ak neexistuje spoločná dohoda všetkých členských štátov o ich súhlase s tým, aby boli uvedeným dohovorom viazané. Teda, či má Európska únia zverenú právomoc od členských štátov vo všetkých otázkach, ktoré obsahuje Istanbulský dohovor, aby mohla uzavrieť v mene členských štátov a bez ich predošlého jednomyseľného súhlasu, pristúpiť v ich mene k Istanbulskému dohovoru.

V predmetnom konaní pred Súdny dvorom EÚ sa môže každý členský štát vyjadriť k tomu, či má alebo nemá EÚ kompetenciu na pristúpenie v jeho mene k Istanbulskému dohovoru.

Je preto potrebné, aby kancelária zástupcu slovenskej vlády pred Súdny dvorom EÚ, podala v predmetnej veci vyjadrenie za Slovenskú republiku a rovnako oboznámila Súdny dvor EÚ so skutočnosťou, že Slovenská republika sa nehodlá stať zmluvnou stranou Istanbulského dohovoru a nesúhlasí s tým, aby Európska únia k nemu pristúpila ako k celku, bez predchádzajúceho jednomyseľného súhlasu všetkých členských štátov Európskej únie.

Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky bola dňa 14.10.2019 doručená, resp. oznámená žiadosť o stanovisko zo strany Súdneho dvora EÚ.

Podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“), však poskytlo ministerstvo záujemcom o riešenie uvedeného podnetu odpoveď, že v súčasnosti nevie dať komplexnú odpoveď, nakoľko všetko bude závisieť od prípadných podnetov vecne dotknutých subjektov, ich návrhov pozície SR a rozhodnutia ministra spravodlivosti.

Z uvedeného je zrejmé, že pracovníci Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky nemajú vedomosť o rozhodnutí Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré bolo prijaté Uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 1697 dňa 29. marca 2019, alebo ho jednoducho ignorujú.

Preto poslanci Národnej rady Slovenskej republiky predkladajú Národnej rade Slovenskej republiky návrh uznesenia v ktorom žiadajú vládu Slovenskej republiky, aby bezodkladne oficiálne informovala Súdny dvor Európskej únie, ako aj ďalšie príslušné inštitúcie EÚ a Rady Európy o rozhodnutí Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré bolo prijaté Uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 1697 z 29. marca 2019 a súčasne, že nesúhlasí s tým, aby Európska únia pristúpila k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu ako celku, bez predchádzajúceho jednomyselného súhlasu všetkých členských štátov Európskej únie.